

Ruusuristiläisistä vihkimyksistä

<http://www.ruusuristi.fi/wp-content/uploads/2009/12/Tahtikoulut.pdf>

Olen saanut ystävällisen kehotuksen tutustua ruusuristiläisiin vihkimyksiin. Vihkimysten opiskelussa olen käyttänyt pääsääntöisesti yhtä kirjalähdettä, joka on Pekka Ervastian *Tähtikoulut*. Kyseisen kirjan lisäksi olen keskustellut joidenkin ruusuristiläisten ja teosofien kanssa. Keskustelukumppanini ovat täydellisesti pitäytyneet valassaan, eivätkä he ole puhuneet kanssani heidän seuran sisäisestä opetuksesta mitään. Tähän ei ole ollut oikeastaan mitään tarveakaan. Tietoni ja ymmärrykseni olen saanut yksin Jumalasta ja häneen turvaudun tässäkin esseessä. Esseessä kasaan yhteen omat ajatukseni ja kokemukseni, sekä peilaan niitä Tähtikoulut -kirjassa esitettyihin vihkimyksiin.

Aluksi joudun nöyrästi toteamaan, että varsinkin näitä alkupään pienempiä vihkimyksiä on tässä vaiheessa enää melko vaikea muistaa, sillä luovuin niistä Mars-vihkimyksen yhteydessä. Tuolloin tuhosin päiväkirjat ja poistin useita satoja sivuja muistioita ja materiaalia koneeltani, ja hyvä niin. Niin piti tapahtua. Niin taitaa käydä lähes jokaiselle todellisen Mars-vihkimyksen kokeneelle.

Esseen rakenteen olen suunnitellut Ervastian antamien vihkimysten mukaisesti. Jokaisessa alakohdassa on ensin otsikko, jonka jälkeen on Ervastian käyttämiä sanoja, symboleja ja termejä. Näiden sanojen jälkeen olen koonnut omia ajatuksiani, joihinkin kohtiin enemmän ja joihinkin vähemmän. Essee edustaa kirjoittamani kirjan, Kaiken ja Ei-minkään teoria, vastakohtaa. Tuosta kirjasta olen pyrkinyt jättämään kaikki persoonalliset kokemukset pois ja kertomaan vain sen, mikä tapahtuu kaikille ja miten se tapahtuu. Tässä esseessä avaan omaa subjektiivista matkaani ja toivon sen antavan vertailukohtaa lukijan vastaaville omille kokemuksille.

Esseen sisältö on seuraavanlainen:

- ❖ Pienemmät vihkimykset
- ❖ Suuremmat vihkimykset
- ❖ Lopuksi
- ❖ Ruusuristin kolminaisuus ja Totuuden talon vastaavat termit
- ❖ Ervastian vihkimysten ja Totuuden talon kasteiden vastaavuudet

Pienemmät vihkimykset

Ervasti jakaa niin sanotut pienemmät vihkimykset kolmeen pääkategoriaan aina sen mukaan, mitä sielun osaa ne koskettavat. Nämä kategoriat ovat päivätajunta, unitajunta ja salatajunta. Päivätajunta tarkoittaa normaalissa päivätietoisuudessa koettuja asioita. Unitajunta puolestaan viittaa öisin koettuihin uniin, sekä unimaailmaan yleensäkin. Kolmikon viimeinen termi on hyvin salaperäinen nimeltään, ja oman ymmärrykseni mukaan se viittaa sellaisiin näkyihin ja ilmestyksiin, joihin sielu pääsee osalliseksi transsien, meditaatioiden ja hypnoosien kautta. Yleisemmin voidaan puhua rentoutuneesta mielentilasta, jonka tavoittelua on pyhissä kirjoissa nimitetty rukoukseksi.

PÄIVÄTAJUNTA

1. *Itsensä tunteminen mitättömäksi, syntiseksi, arvottomaksi jne.*

Tämä oppiläksy tavoitti minut aivan henkisen tien alkuvaiheissa. Vaihe huipentui tapahtumiin, jolloin tulin jätetyksi ensimmäisen kerran aikuisiällä. Tulin myös jossain määrin petetyksi, sekä jouduin monien erilaisten kaltoinkohteluiden kohteeksi. Vaikka tämän prosessin aloittivat ulkoiset tapahtumat, otin sen vetovoiman lailla itseeni ja jatkoin sisäisesti siitä, mihin muut ulkoisesti lopettivat.

Kokemus sai minut itkemään ja huutamaan yksinäni tyynä vasten. Monien vuosien tauon jälkeen itkin, ja samalla tunsin koko tunteiden kirjon. Kokemus syvensi lopulta yhteyttä itseeni, ja sen aikana ja jälkeen sain jonkin luottamuksen jatkaa elämääni eteenpäin. Tähän aikaan kuului myös sellainen henkinen herääminen. Aloin pitämään päiväkirjaa ja kirjoitin muistiin unia paljon. Ennustin päiväkirjani sivuille myös tulevan parisuhde-eron sekä monia muita ikäviä asioita. Itsensä tunteminen mitättömäksi ja arvottomaksi muodosti minulle sellaisen hetkellisen noidankehän, jossa mitä avuttommaksi ja arvottomammaksi itseni tunsin, sen enemmän muiden ihmisten käyttäytyminen minua kohtaan vahvasti tätä näkemystä kohdallani.

Itsensä arvottomaksi tunteminen on yksi kolmesta identiteettitason rajoittavasta uskomuksesta. Siitä kärsii periaatteessa jokainen ihminen ennen henkiselletielle siirtymistä. Nykyään, kun pidän erilaisia istuntoja ihmisten kanssa, pyrin antamaan heille ymmärrystä juuri tästä asiasta. Ei ole oikeastaan kuin kolme syytä, miksi ihminen ei ole jo valaistunut. Nämä syyt ovat i) ei usko sen olevan mahdollista kenellekään, missään olosuhteissa, ii) uskoo sen olevan mahdollista jollekin ihmiselle, mutta ei itselleen, sekä iii) uskoo sen olevan mahdollista ja jopa itselleen, muttei koe olevansa sen arvoinen. Kun tämän ajattelun vie loppuun asti, tulee ymmärtämään jossain vaiheessa niitä todellisia syitä, miksi sydän ja sielu eivät ole vielä avoimia.

Toisen kerran syntisyyden ja arvottomuuden kokemus valtasi sydämeni pari vuotta myöhemmin, juuri ennen Maapallo-vihkimystä. Tuossa hetkessä oli lyhyen aikaa mustassa tilassa, mutta *itseoivallus* nosti minut siitä hetkellä korkeampaan tilaan kuin missä olin koskaan ollut.

2. *Nöyryyden oppitunti*

Nöyryyden oppitunti oli alusta asti kiinnittynyt syntisyyden kokemukseen. Tähän asti en ollut kiinnittänyt huomioita juurikaan siihen, miltä muista ihmisistä asiat tuntuivat. Tietysti olin pitänyt itseäni jopa todella tunneälykkäänä ihmisenä. Kokemus huipentui sellaiseen kohtaukseen, jossa minua vastaan oli juonittu läheisten ihmisten taholta. He olivat vetäneet hätäisiä johtopäätöksiä ja syyttivät minua erilaisista huijauksista, jopa kavalluksesta. He tuomitsivat minut julkisesti ja useat ihmiset menettivät minuun luottamuksen, osittain ansaituista ja oikeista syistä, mutta suurelta osin myös vääristellyin syin ja osittain jopa täysin ilman syytä.

Väijytykseen joutuminen teki minusta nöyrän miehen. Muistan, kun pyysin anteeksi omia virheitäni ja kohdallani tämä prosessi ei ollut vain tämä yksittäinen tapahtuma, vaan siihenastisen elämän muutoskohta. Tästä eteenpäin en ajatellut elämää vain management-tyyppisenä asioiden johtamisena ja hoitamisena, vaan kokemus toi mukanaan leadership-tyyppisen ajattelun, eli ihmisten johtamisen, tai paremminkin *ihmissyyden*. Ensimmäisistä ymmärsin itsensä johtamisen merkityksen, itsensä ymmärtämisen kautta. Tuosta eteenpäin olen osannut pyytää anteeksi, jos siihen on ollut aihetta. Käytän tässä esimerkissä liiketoimintaan liittyviä käsitteitä, sillä olin tuolloin vielä hyvin syvällä yrittäjyyden ja menestymisen tavoittelun moodissa.

En ehkä osaa selittää tätä kokemusta tässä riittävän hyvin, mutta sen perusidea oli se, että tähän asti elämäni oli ollut elämellisten tarpeiden tyydyttämistä muiden kustannuksella, sekä hulluja unelmia ja vielä hullumpia toteutuksia, lähes kenen ja minkä tahansa kustannuksella. Sellainen ajattelutapa loppui tähän pisteeseen. Siksi kyseessä todella oli nöyryyden oppitunti.

3. *Vapautuminen kärsimyksen pelosta*

Yllä mainittu parisuhde-ero ja siihen liittyneet ikävät tapahtumat aloittivat vapautumisen kärsimyksen pelosta. Pian tämän vaiheen alettua jäin ensimmäisen kerran elämässäni myös täysin rahattomaksi. Luovuin osakkuuksista yrityksissä, osasta ilmaiseksi, osasta sain jonkin verran rahaa. Viimeiset rahani käytin verojen maksuun. Tämän jälkeen jouduin melko pian koputtelemaan sosiaalitoimiston ovea. Kerroin yrittäjyyteni kokeneen kolauksen ja ettei minulla ollut enää yhtään omaisuutta tai tuloja. Sosiaalivirastosta minua ohjeistettiin, etten olisi saanut maksaa veroja, vaan nuo tuhannet eurot olisi pitänyt säästää itselle ruokaan ja elämää varten. Täysin varattomana ja rahattomana sain kielteisen toimeentulotukipäätöksen.

Parissa kuukaudessa tilanteeni johti kaikkien laskujen erääntymiseen, minkä vuoksi sähköt katkesivat, puhelin meni kiinni ja sain hädän asunnostani. Jouduin kodittomaksi. Onneksi olin edelleen näennäisesti mukana jossain liiketoiminnoissa (vaikka en saanut niistä rahaa). Sain mahdollisuuden asua tilapäisesti toimistossa. Samassa rakennuksessa majaili vuokralaisena elämän laitapuolen kulkijoita. Tämä epämääräinen porukka ilmeisesti haki ruokaa kauppojen roskiksista öisin, ja tällä ruoalla minäkin elin useamman kuukauden. Sosiaalitoimisto ei minua ruokkinut, mutta tämä erikoinen porukka sen teki. Laihduin 30 kg sinä aikana.

Usein öisin jouduin pelkäämään, kun rötöstelijät reuhasivat humalassa. En viitsi tähän kirjoittaa, mitä kaikkea jouduin tuona aikana kohtaamaan, ja mistä kaikista asioista jouduin olemaan huolissaan ja peloissaan. Stressitasoni oli varmasti lähellä maksimia lähes joka päivä. Myöhemmin huomasin, että tuo aika tappoi minusta käytännössä kaiken pelon kärsimystä kohtaan - tapahtuihan minulle lähes se kaikki, mitä ihmiselle voi tapahtua ja mitä ihminen elämässään normaalisti pelkää.

Lopullisesti kärsimyksen pelko poistui minusta keväällä 2011, kun lopulta luovuin aivan kaikesta omaisuudestani – ajauduin tuossa tilanteessa automaattisesti taloudellisesti konkurssiin. Samalla muutin eri kaupunginosaan asumaan. Tein harkinnan jälkeen päätöksen olla vastustamatta pahaa ja luovuin useista mahdollisesta oikeusjutusta, joissa olisin todennäköisesti ainakin useimmissa ollut voittavan tahon puolella. Kyseessä oli liiketoimintoihin liittyneitä erilaisia salassapitorikkomuksia, kilpailukieltorikkomuksia, yleisten eettisten liiketoimintasäännösten rikkomisia, huijauksia, ja jopa ihan konkreettisia varkauksia. Kun tein päätöksen luovuttaa ja antaa kaiken mennä, vetäydyin täydelliseen yksinäisyyteen puoleksi vuodeksi. Mielessäni oli vain yksi ohjenuora: *etsi ajatonta viisautta*.

Olen toki tästäkin eteenpäin kokenut kärsimystä aina aika ajoin, erityisesti toisen suuremman kastevaiheen (tulikasteen) aikana. Tuolloin sielun sisäiset maat ja taivaat rakennettiin uusiksi niin monta kertaa kuin ne pitivätkin, jotta vanha kuoli tieltä pois. Tuolloin ymmärsin, että se oli karma, joka paloi, joten kärsimys ei ollut enää kaaosmaisen satunnaista, vaan sittemmin sillä on aina ollut jokin tietty tarkoitus.

UNITAJUNTA

Unitajuntaan liittyen haluan kertoa seuraavan huomion: jos ihminen elää omaa elämäänsä yksin, eli asuu yksin ja voi periaatteessa toimia haluamallaan tavalla ilman, että kukaan saa sitä koskaan tietää. Tällöin ihmisen salassa tekemät asiat vastaavat unitajuntaa. Jos ihminen siis viettää itsekseen viinanhuuruuksia iltoja tai roisia elämää internetissä, vastaa tämä käyttäytyminen jossain määrin unitajuntaa. Tällöin unitajunnan oppiläksyt täytyy kokea myös todellisessa, yksin eleyssä elämässä.

4. *Unimaailmassa ankaruus itseään kohtaan*

Kun nämä vihkimystyyppiset unet alkoivat, muistan että aluksi unet olivat roisia ja osa jopa sairaita. Eräässä unessa olin kiväärin kanssa kellarissa, jonne ihmisiä tuli yksi toisensa jälkeen jonossa. He kaikki kertoivat minulle, miten he olisivat ansainneet mahdollisuuden omassa elämässään, ja tämän jälkeen minä aina teloitin tuon

ihmisen. Välillä lenneltiin avaruusaluksilla ja elettiin kuin nuoret kapinalliset, tehden ihan mitä vain. Unissa kaikki oli mahdollista ja tuntui, että siitä kuuluikin ottaa kaikki ilo irti.

Yksin eläessäni näin paljon myös seksuaalisia unia. Unessa tunsin olevani vapaa tekemään mitä tahansa ja välillä näin teinkin. Jossain vaiheessa kuitenkin ymmärsin unimaailmaan liittyvän oppiläksyn ja aloin hallita itseäni myös unessa. En enää antanut lupaa tehdä vääriä tekoja tai edes kokeilla rajoja – opettelini hallitsemaan itseäni.

Opin myös ymmärtämään milloin olin unessa ja milloin hereillä. Toisin sanoen tässä vaiheessa opin, mitä selkounet ovat ja kehitelinkin jotain keinoja itselleni, miten tunnistan itseni unesta. Hyvin usein sain unessa niin oudon kohtauksen aikaiseksi, että tunnistin sen uneksi.

Muistan myös sellaisen unen, jossa tapasin Jeesuksen ja Mooseksen. Kun he käänsivät minulle selkänsä, menin varastamaan Mooseksen vaimolta tupakkaa. Sitten seurasin heitä suurelle ristinmuotoiselle puulaiturille ja huomasin miekan tulevan käteeni. Löin miekan pystyyn laituriiin, jolloin se upposi mustan veden syvyysiin vieden mukanaan nämä pyhät miehet. Tämä uni aloitti sielun pimeän yön syksyllä 2011. Tämä uni oli myös merkittävä, koska siinä oli tämä varastaminen, eli väärin tekeminen mukana, vaikka olin jo aiemmin luopunut pahan tekemisestä unissani.

5. Unimaailmassa toisten suojeleminen kiusauksilta

Tähän vaiheeseen liittyen näin sellaisia unia, joissa toimin yleensä aina jonkun armeijaporukan johtajana. Jouduin sitten johdattamaan joukkoja jotakin päämäärää tai vihollisia kohti. Unet olivat siitä erikoisia, että tehtäväni oli aina keksiä sellaisia ratkaisuja, joissa ei kenellekään tehty mitään pahaa. Koskaan ei esimerkiksi käytetty aseita, eikä haluttu vahingoittaa muita ihmisiä. Unissa liikuttiin lähinnä salaa ja huomaamatta.

Tämä vaihe ehkä ilmeni minulla enemmän sellain, etten suoranaisesti suojellut toisia ihmisiä kiusauksilta, vaan johdatin ihmisiä sellaista reittiä pitkin, ettei kiusauksia pääsyt syntymään. Jos tiesin ryhmässäni olevan mukana tappajia, en vienyt heitä tulitaisteluun, vaan johdatin heitä kiertämään konfliktitilanteet kaukaa. Toki tästä on jo niin paljon aikaa, etten varmuudella muista kaikkia unia. Kuten jo aiemmin mainitsin, osana Mars-vihkimystä, tai siten edeltävänä aikana, poltin nämä kaikki päiväkirjat ja tuhosin niihin liittyvät tiedostot koneeltani. Joudun nyt kirjoittamaan tämän kaiken näihin pienempiin vihkimyksiin liittyen suoraan ulkomuistista. Ehkä tähän voisi lisätä sellaisen asian, että käytiin tätä samaa oppia myös aivan tavallisessa elämässäni. Ymmärsin television katselun huonon vaikutuksen elämääni ja leikkasin saksilla antenninjohdon poikki. Näin tein itselleni mahdolliseksi television katsomisen kotonani.

6. Rauhallinen mielentila

Tähän vaiheeseen liittyi ehkä oudoin koskaan näkemäni uni. Alkuvuonna 2011 koin seuraavanlaisen unen: Heräsin sohvalta, johon olin illalla nukahtanut. Laitoin telkkarin päälle ja siellä tuli juuri uutiset. Uutisissa pääaiheena olinkin minä itse. Katsoin uutisia suu auki, kun siellä revittiin auki minun salaisuuksia ja tiedettiin kaikki ikävimmät valheet, joita olin joskus suustani päästänyt. Tajusin, että tämän on pakko olla unta ja heräsin sohvalta, jossa olin nukkunut. Laitoin television päälle ihmetellen tuota unta ja kappas, siellä alkoi uutiset ja uutisten pääaiheena oli taas minun kuva ja tarinat minusta. Hätäännyin melko lailla, ja paniikin jälkeen totesin rauhallisesti, niin tämän on oltava unta. Sitten heräsin taas siitä sohvalta, johon olin nukahtanutkin. Olin hyvin ihmeissäni. En enää pelännyt. Avasin television ja arvasin mitä sieltä tulee. No uutisethan sieltä tuli. Enää tämä ei hätkäyttänyt minua. Katsoin omia virheitä ja valheita kuin jotain dokumenttia ja jossain vaiheessa kyllästyin niihin. Sitten kysyin lupaa herätä ja sain luvan. Heräsin taas samasta paikasta, sohvalta. Menin ja laitoin television päälle, taas uutiset ja minä... Tätä jatkui yli 10 kertaa ja jossain vaiheessa muistan, kun olin jo melko varma, että en enää tästä tule koskaan heräämään oikeasti. Jäin kiinni jonnekin välitilaan. Jossain vaiheessa se kuitenkin loppui sitten kokonaan... Muistan, kun heräsin unesta oikeasti, niin pysähdyin rukoilemaan ja pohtimaan, että mistä tiedän olevani tässä ja nyt, hereillä. Sain siitä lopulta sitten varmuuden, enkä ollut illan uutisissa.

Sen tämä monikerroksinen unikokemus minulle teki, että tästä eteenpäin en ole ollut hätäntynyt unimaailmassa. Toki olen tämän jälkeen joskus ollut hyvin kiihtyneessä tilassa, mutta nämä kokemukset ovat olleet yleensä sitten jo tuon salatajunnan puolen näkyjä ja ilmestyksiä. Olen myös rukoillut, että tärkeisiin uniin saisin niin paljon

tunnetta mukaan, että varmasti muistan niiden sanoman herättyäni. Joskus saankin unissa suuria tunteita, mutta säilytän silti tämän rauhallisen mielentilan.

SALATAJUNTA

7. *Kuolemattomuuden ratkaiseminen, ymmärrys itsestä minäpersoonallisuuden ulkopuolella*

Aikuisiän yhteys salatajuntaan alkoi kohdallani aueta vuonna 2008. Pääsääntöisesti käyttämäni menetelmä oli NLP ja siihen liittyvät erilaiset hypnoositekniikat. Tähän vaiheeseen liittyy myös sellainen transsi, jossa menin erään hyvän ystäväni kanssa itseni sisään suustani. Meillä oli jotain puhdistusainetta, jolla sumutimme koko elimistöni. Kävimme läpi kaikki sisäelimet ja suoliston. Tuon transsin jälkeen minulle tuli 38-39 asteen kuume, joka ei laskenut kokonaiseen kuukauteen.

Ensimmäiset selittämättömät kokemukset jostain aiemmista elämästä tulivat vuosina 2008-2009. En ole kokenut tarvetta puhua niistä enää mitään sen tarkemmin, sillä Jupiter-Saturnus-vihkimyksissä menneisyys on kohdallani lakannut. Tähän liittyi myös *sielun vahtivuoron vaihtuminen*. Kun sielu pääsi pisteeseen, jossa se ei ole ollut missään aiemmassa elämässä, ei se voinut enää saada menneisyydestä mitään oppia tähän hetkeen tai tulevaan.

Rajuin salatajunnan avautuminen tapahtui kohdallani vuonna 2009, kun kolme tulipalloa kiersi näyssä kehää ja sain kuulla sanat: lapsella on kaikki hyvin. Sitten kasvoton nainen ilmestyi minulle ja alkoi puhua. Tässä vaiheessa olin vielä unessa, mutta herättyäni unesta puhe vain jatkui ja jatkui. Luulin tulevani hulluksi ja juoksin karkuun vessaan ja tärisin piilossa, mutta ääni vain jatkoi. Sitten kysyin: oletko hyvä vai paha, ja ääni vastasi olevansa hyvä ja poistui. Erikoista kokemuksessa oli myös se, että tiesin kyseessä olevan kasvottoman naisen, vaikka en fyysisesti nähnyt tätä naista missään vaiheessa.

Tästä eteenpäin olen tiennyt olevani myös muualla kuin itsessäni. Jotenkin tämä ”nainen” avasi sen. Myöhemmin tunnistin naisen sielukseni, joka luovutti minulle vahtivuoron. Mutta tämä tapahtui vasta Jupiter-Saturnus-vihkimyksessä.

8. *Lempeys ja tyyneys kaikkia kohtaan*

Salatajuntani on ollut oikeastaan aina lempeä ja tyyni ”paikka”. Siellä olen kasvanut ja asunut, yhtä aikaa tämän maailman kanssa. Jo vuonna 2008 sinne rakentui vuori, jossa on neljä polkua. Tuosta vuoresta tuli turvapaikkani ja mielenpalatsin maamerkki.

Ehkä tämä lempeys on kohdallani seurausta siitä, että minulla on ollut koko henkisen ja hengellisen matkan (alkaen v 2008) ajan aito, vilpiton tahto ymmärtää ajatonta viisautta (eli totuutta). Olen aina kyennyt nauramaan itselleni, ja siihenkin olen saanut virtaa ja voimaa täältä salatajunnasta. Nauru on paholaisen punainen vaate - ja vielä nauraminen itselleen, se koituu paholaisen turmioksi.

Salatajunnan ensi kokemukset minulla on jo lapsuusvuosilta. Lapsena näin sellaista painajaiskierrettä, jossa ensin hukuin veteen, sitten jouduin tulipaloon, kohta minua haudattiin elävältä maahan ja lopulta putosin ilman halki. Kaikki neljä elementtiä aiheuttivat minulle painajaisia. Tämä liittyy varmasti osittain turvattomuuden tunteeseen, jota lapsena koin, mutta nyt kun mietin, niin tämä itse asiassa myös avasi minussa jotain – ehkä se oli jo silloin tämä salatajunta.

Toinen merkittävä lapsuusmuisto on noin kouluunmeno iässä, kun koin ensimmäisen oudon ilmestyksen. Leikin mummolan takapihalla, kuten aina, mutta tällä kertaa olin ollut kauan poissa ja mummoni tuli etsimään minua. Oudoksi tämän tapahtuman tekee myös se, etten muista itse tätä juuri lainkaan. Mummoni löysi minut lopulta. Olin kaivanut kukkapekkiin syvän montun ja makasin siellä liikkumatta, kuin kuolleena. Mummoni kysyi minulta, että mitä teet. Enhän ollut koskaan kaivanut mitään tällaista, enkä sen jälkeenkään. Vastasin sitten mummolleni, että nyt minä kuolin. Samalla puhelin alkoi soida, ja siellä soitti mummoni veli tai joku muu lähisukulainen. Isomummoni kuoli yllättäen juuri tuolla hetkellä. Tästä tapauksesta ei enää koskaan puhuttu kenenkään kanssa, tosin mietin itse sitä joskus kouluikäisenäkin. Epäilen nyt tällä ymmärryksellä, että tuo oli ensimmäinen kosketukseni salatajuntaan. Osaan nyt myös kertoa siitä enemmän, kuten sen, että tuolloin

pienempi tietoisuuteni tuli valmiiksi. Ikää oli noin 72 kk, eli 6 vuotta. Tämä on se piste, kun me ensimmäisen kerran joudutaan pois mentaalista paratiisista. Seuraava piste tulee sitten 12-13-vuotiaana, kun himot ja muut uudet vietit ja vaistot heräävät ja oma alastomuus alkaa hävettää.

9. *Kirkas olento, loistava enkeli, jonka olemus on totuutta, rakkautta, puhtautta ja rauhaa.*

Tähän kohtaan löytyy paljon viitteitä kirjoittamastani tekstistä *Iisan Ilmesty*s. Jopa nuo Ervastian mainitsemat häät on kuvattu siihen kirjaseen.

Kohdallani mustasta magiasta irrottautuminen on tarkoittanut myös käytännössä sitä, että lopetin ihmisten parantamisen ja opettamisen rahasta. Käyttämäni sanaston mukaisesti voisi todeta, että tässä kohtaa Juudas-vaikutus lakkasi. Juudashan on surullisen kuuluisa teoistaan, kun hän myi elävän totuuden, eli Kristuksen olinpaikan ihmisille. Vertauskuvallisesti tämä tarkoittaa parantamisesta tai opettamisesta rahanottamista.

Rahasta luopuminen avasi minussa selvästi seuraavan vaiheen. Syksyllä 2011 alkoi henkinen tieni symboliselle Golgatalle. Tähän vaiheeseen ainakin minun kohdallani liittyi lopulta myös *sielun musta yö*.

Kun sisäinen olentoni alkoi kirkastua, sille tuli jatkuvasti erilaisia tarjouksia olla jotain, mitä vain. Sanon näitä ”minä olen”-kokemuksiksi. Elin lyhyessä ajassa monta elämää ja koin olevani kirjailija, parantaja, taikuri, mentalisti, velho, alkemisti jne. Tässä vaiheessa oli ensisijaisen tärkeää, että olin etsimässä ajatonta viisautta (totuutta), enkä itseäni, sillä jos olisin etsinyt itseäni ja omaa persoonallista tarkoitustani, olisin jäänyt johonkin näistä ansoista kiinni. Kun sielu ei tarttunut mihinkään kiinni, se vaipui lopulta mustaan masennukseen ja ateismiin. Tie johti kuitenkin lopulta kuolemaan ja uudelleensyntymiseen vedestä ja hengestä. Tämän ymmärrän selvästi olevan vesikaste/Mars-vihkimys, jonka koin joulukuussa 2011. Tuossa kokemuksessa kuolin ja minulta vaihtui jopa nimi, niin syvä se muutos oli.

Isommat vihkimykset

Suuremmilla vihkimyksillä Ervasti kuvaa jokaisen sielun kulkemaa henkistä ja hengellistä evoluutioprosessia. Itse käytän tästä prosessista nimitystä totuuden tie, mutta sillä nimellä ei ole niin suurta merkitystä. Tien alussa sielu ei tiedä edes omasta olemassaolostaan mitään, niin kiinnittynyt ihminen on omaan, itse luomaansa kuvajaiseen, egoonsa. Vastaavasti tien lopulla ego on kuin uskollinen koira, joka nyt palvelee ja auttaa todellista, taivaallista isäntäänsä. Varmasti useimmat henkisen tien kulkijat pystyvät paikantamaan itsensä näistä suuremmista vihkimyksistä, ja kysynkin teiltä suoraan: ”Jos kertomani alkupään vihkimykset ovat totta, niin onko mahdollista, että myös loppupään vihkimykset ovat totta, vaikka sinulla itselläsi ei ole niistä vielä omakohtaista kokemusta?” Tämän kysymyksen jätän sinulle avoimeksi, ja kehotankin aina hieman epäilemään. Muista kuitenkin aina epäillä eniten itseäsi, sillä suurin harha, mutta myös avain kaikkeen, asuu sinun sisälläsi. Kukaan toinen sinun ulkopuolinen taho ei tule sinua tällä tiellä pelastamaan, ei edes Ervasti tai Kristus, vaan heidänkin kanssa saavutettu ykseykokemus nousee sinun sielustasi, sinun sisältäsi.

i. Mercurius-vihkimys: veljesrakkaus näkyvässä maailmassa.

Ervastiin käyttämä termi veljesrakkaus on ehkä hieman puutteellinen, sillä ainakin minulla tämä vihkimys tarkoitti oman maan kansalaisuudesta, eli suomalaisuudesta luopumista. Muistan selvästi erään tilanteen (v 2008-2009) henkisellä kurssilla, kun tehtävänannon mukaisesti porukka ohjattiin luontoon. Tehtävänä oli kohdata erilaisia esineitä ja kirjoittaa muistiin niistä mieleen tulevia ajatuksia. Pihalle astuttuani huomasin vanhaa sotatykkiä muistuttaneen esineen, ja kirjoitin ylös päiväkirjaani: ”En ole enää suomalainen, vaan maailmankansalainen.” Maailmankansalaisuuden ajatus irrotti minut suomalaisten kollektiivisesta uskomusmaailmasta, johon oleellisesti liittyvät esimerkiksi sotatraumat. Tuosta hetkestä eteenpäin olen kyennyt käsittelemään suomalaisuutta kuin ulkopuolisin silmin. En enää ole kokenut esimerkiksi talvisodan aikaista hyökkäystä Venäjälle isänmaallisena tekona, vaan rikoksena.

Samalla vihkimyksen teemaa voisi kuvailla, että kasvoin lopulta irti myös fyysisistä vanhemmistani. Psykologisesti puhutaan eriytymisestä, jonka seurauksena aikuistunut lapsi huomaa perheensä sisäisiä ristiriitoja ja valheita. Prosessi johtaa siihen, ettei henkilö enää ole kiinnittynyt perheeseensä ja siten vaikeatkaan asiat eivät enää saa hänestä tunteen tai järjen tasolla yliotetta.

Maailmankansalaisuuden kokemus antoi minulle myös ensimmäiset tasa-arvon viitteet miesten ja naisten välille. Olin ollut melko kova sovinisti aiemmin elämässäni, ja alitajuisesti naiset olivat olleet lähinnä esineitä. En ollut myöskään parisuhteissani kyennyt tasa-arvoiseen roolitukseen, vaan olin itsekkäästi perustellut ja ottanut itselleni erivapauksia. Tähän asti luulin, että on olemassa naisten ja miesten kotitöitä ja ammatillisia töitä. Luonnollisesti olen myöhemmin löytänyt tähänkin aiheeseen selkeät syy-seuraus-suhteet omasta lapsuudestani ja siihen liittyneistä ihmissuhteista.

Kohdallani Mercurius-vihkimys toimi jossain määrin sellaisen tahallisesti tai varomattomasti muille aiheutetun kärsimyksen päätepisteenä. Ennen tätä kokemusta olin elänyt hyvin itsekkäästi ja huolettomasti, rikkoen varmasti lähes jokaista pyhien kirjojen elämänohjeita ja käskyjä.

ii. Venus-vihkimys: hyvän ja pahan, puhtaan ja saastaisen, kauniin ja ruman, rakkauden ja lemмен erottaminen järjen ja tunteen tasolla. Venuksen vaikutus on totuus, eli rebellisyys, puhtaus ja kauneus.

Jos Venus-vihkimystäni pitäisi kuvata yhdellä lauseella, sanoisin: ”Opin, mitä on rakkaus ilman omistamishalua.” Kun jäin elämässäni yksin kuin nalli kalliolle, koin samaan aikaan ihmeellistä uutta tunteiden heräämisjaksoa. En ollut vuosiin kokenut mitään niin puhdasta iloa, surua ja jopa itkupotkuraivareita. Muistan miten yhdessä välissä itkin ja huusin tyynyä vasten pari kolme pitkää päivää.

Tunteiden heräämisen myötä myös järjestäytyminen alkoi tasapainottua. Olin tähän asti luullut olevani järkevä ihminen, koska olin blokannut tunteeni kokonaan syrjään. Eihän piilottaminen kuitenkaan tarkoita, ettei jotain asiaan enää olisi olemassakaan, ei. Jos jonkin asian kadottaa omaan alitajuntaansa, ei siitä vapaudu, vaan päinvastoin jää juuri sen asian vangiksi. Kun sitten aloin tuntea taas tunteita oikealla ja terveellä tavalla, minulle tuli aivan uusi taito.

Opin sanomaan ”ei”. Kohdallani tämä oli ollut hyvin monimutkaista. Vaikka olin ollut elämässäni todella itsekäs, niin samaan aikaan en ollut osannut kieltäytyä monista asioista, joista olisi pitänyt. Elämässäni oli noidankehä, jossa ensin suostuin vastoin omaa tahtoa asioihin, ja sitten ennustin tulevan epäonnistumisen, jonka jälkeen tuli se epäonnistuminen, ja lopulta kirosin sitä epäonnea pohtimalla, etten olisi itse kyllä halunnut toimia tällä tavalla. Tämän kierteen päättyminen ei tapahtunut päivässä tai edes viikossa, vaan seuraavan tuskallisen vuoden aikana.

Tässä vihkimysvaiheessa raha alkoi menettää merkitystään.

iii. **Maapallo-vihkimys:** *Ervasti käyttää jostain syystä metaforaa ”kirkastuksen vuori”. Nostaa ihmisen kunniaan pienessä piirissä tai isommassa yhteisössä ja joskus koko maailmassa.*

Ervastin opetuksen vastaisesti en itse käyttäisi tästä vihkimyksestä symbolia ”kirkastumisen vuori” - pikemminkin puhuisin *itseoivalluksesta*.

Kun Venus-vihkimys vaiheessa raha alkoi menettää merkitystään, eteeni tuli pian tilanne, jossa jouduin oikeasti päättämään rahaan liittyvistä asioista. Useat työprojektit menivät tavalla tai toisella ihmisten (sekä minun) itsekyyden ja epärehellisyyden vuoksi pieleen niin pahasti, etten saanut sovittuja korvauksia, eivätkä mitkään suunnitelmat toteutuneet, kuten olin ajatellut. Alkuvuonna 2011 tilanne kärjistyi hetkeen, jossa toisessa vaakakupissa seisoivat raha ja siihenastiset saavutukset. Tämän vaakakupin valitseminen kuitenkin olisi tarkoittanut useita oikeustaisteluja sekä todella rajuja ja pitkäaikaisia riitoja. Toisessa vaakakupissa oli kaikesta luopuminen. Kaikesta luopuminen tarkoitti kaikista projekteista, yrityksistä ja mahdollisista tuloista ja korvauksista luopumista, sekä vielä kaupanpäälle konkurssiin joutuminen. Jos siihenastista elämäni katsoo ulkopuolisin silmin, niin kaikkien tilastojen vastaisesti tein päätöksen luopua ja vetäytyä.

Muutettuani toiselle puolelle kaupunkia mielessäni oli vain yksi johtoajatus – halusin löytää *ajattoman viisauden*. En osannut antaa totuudelle tuolloin mitään muuta nimeä.

Melko pian, ehkä parin viikon yksinolon jälkeen, huomasin, etteivät mitkään ongelmani poistuneetkaan, vaan ne olivat edelleen läsnä, vaikka olin yksin. Jouduin tunnustamaan, että henkilökohtaiset ajatukset ja uskomukset, sekä vaikeat tunteet eivät olleetkaan kenenkään muun ihmisen vikaa, vaan omaani. Huomasin ajattelevani, että saattaa sittenkin olla oikeasti mahdollista, että minä en kerta kaikkiaan tiedä mitään tästä maailmasta tai niistä laeista, joiden mukaan täällä kaikki toimii. Myöhemmin huomasin Sokrateen ajatelleen samalla tavalla: ”Tiedän vain sen, etten tiedä mitään.” Tämä avasi minulle ovet syvempään itseeni, kun koin ns. sisäisen uskoontulon, eli itseoivalluksen. Enää jumalia ja totuutta ei tarvinnut etsiä itseni ulkopuolelta, vaan rakkaus ja vapaus löytyivät itseni sisästä. Symbolisesti sanottuna sydämeni avautui. Tästä eteenpäin aloin saamaan oivalluksia, jopa tietoa mitä ihmeellisemmistä asioista. Oman persoonani vuoksi tuo tieto ei kuitenkaan ollut missään nimessä puhdasta.

Myöhemmin olen ymmärtänyt, että maapallo-vihkimys on niin sanottu *Saatanan keste*. Itseoivalluksessa ihminen nimittäin juopuu elämästä niin kovin, ettei hän pahimmillaan enää kykene ottamaan muiden, edes aiheellista kritiikkiä vastaan. Joillakin ihmisillä myös elämän realiteetit hämärtyvät valitettavan kovasti. Kun ihmisen mieli on tässä vihkimyksessä täysin vapaa itselleen, Saatana tarjoaa ihmiselle koko maailman. Sisäinen vastustaja kertoo minkä tahansa asian olevan mahdollista meille kaikille, ja että nyt ihminen voisi aivan itse valita mitä vain, ja sen hän tulee saamaan. Omalla kohdallani tämä aloitti erilaisten ammattien ja titeleiden vyöryn mieleeni. Heräsin viikoittain eri aloihin kiinnittyneenä, ja luulin olevani kirjailija, parantaja, taikuri, velho, alkemisti jne. Kiitos Jumalan olin kuitenkin lähtenyt tälle matkalle etsiäkseni ikuista viisautta, en itseäni tai uutta ammattia ja toimeentuloa. Ehkä siksi pystyin välttämään nämä sudenkuopat, joihin niin monet ihmiset astuvat.

iv. **Mars-vihkimys:** *Golgatalle, persoonallisuuden ubrikuolema. Avainsana ubrautuminen. ”Oppikaa ubrautumaan, unohtakaa itsenne.” Ubrautuminen ihmiskunnan puolesta.*

Huomautus: Yhdeksän pienempää vihkimystä tuli minulla täyteen kesällä - syksyllä 2011, ja se huipentui siihen, kun saavutin ymmärryksen, etten tule enää opettamaan rahasta. Tästä alkoi tie Golgatalle. Tällä huomiolla todistan ainakin jossain määrin Ervastin sanomaa, jonka mukaan pienemmät vihkimykset käydään ensin läpi ja

niiden avulla sielu puhdistuu kohti Mars-vihkimystä. Itse tykkään käyttää tässä yhteydessä Raamatun symboliikkaa ja puhun, että näin *maaperä on valmisteltu Herraa varten*.

Itse Mars-vihkimys vastaa Ervastin luonnehdinnan mukaisesti tapahtumaa, jota olen nimittänyt *vesikasteeksi*. Kutsun tätä myös symbolilla *pienempi valaistuminen*, ja se tapahtui kohdallani joulukuussa 2011, tarkemmin sanottuna 10.12.2011.

Ennen kastetta sielulle tarjottiin vaikka ja mitä mahdollisuuksia. Samalla sielu alkoi hahmottaa hengen ominaisuuksia, kuten äärettömyyttä, ajattomuutta, syvyyttä, alkuvettä, pimeyttä, lepotilaa, kuvaamattomuutta jne. Kun sielu ei ollut kiinnittynyt mihinkään tai kehenkään, se ajautui lopulta masennukseen. Masennusvaihe oli hyvin syvä ja synkkä. Noin kuukauden masennuksen jälkeen sielun musta yö päättyi kohdallani tilanteeseen, jossa luovutin täydellisesti. Tämä luovuttaminen poisti minusta kuolemanpelon – se vain hävisi. Minulla ei ollut enää yhtään elämänhalua tai -syytä jäljellä, ja siksi kuolin. Vaikka kirjoitan tässä, että kuolin henkisesti, mentaalisesti, niin tuossa kokemuksessa kuolin myös fyysisesti. Siinä tilanteessa minua ei todella enää ollut, ei missään muodossa. Rukoilin viimeisillä voimillani, että nyt olen valmis kuolemaan ja lattialla maaten jäin vain odottamaan sitä. Kuoleman hetkellä lausuin ensimmäistä kertaa elämässäni oikean rukouksen. Sanoin ääneen, että jos tästä vielä jostain syystä nousisin ylös, en enää haluaisi palvella itseäni, perhettäni, sukuani tai ystäviäni, vaan haluaisin elää palvelleen koko ihmiskuntaa. Tämä rukous kuultiin ja siihen vastattiin heti.

Vesikaste kokemusta ei voi ymmärtää kukaan muu kuin sellainen henkilö, joka on sen itse kokenut. Siksi periaatteessa kaikki tässä annetut kuvaukset ovat turhia, ja jossain määrin jopa harhaanjohtavia. Kerron siitä kuitenkin jotain. Itse vihkimys kesti kohdallani useamman päivän ja sain siinä tietoa hengestä, itsestä, ihmiskunnasta ja maailmankaikkeudesta enemmän kuin 30 vuoden aikana olin saanut yhteensä. Tästä vihkimyksestä eteenpäin totuuden henki on kulkenut kanssani ja johdattanut totuuden tiellä eteenpäin. Aina kun olen törmännyt ongelmaan tai mysteeriin, johon en ole itse ponnisteluidenkaan kautta saanut vastausta, niin tuollaisessa tilanteessa vastaus on vain yksinkertaisesti sitten annettu minulle.

Vesikasteesta eteenpäin siihenastinen syntymänimeni ei enää ollut voimassa. Tämä on suhteellisen selvä osoitus siitä, että uudelleensyntymä todella tapahtui. Vesikasteessa sain tehtäväkseni koulutus- ja tutkimustahon perustamisen, joka ei ole kytköksissä mihinkään yrityksiin tai valtioihin. Tämä taho on vaihtanut oman totuuden tien kulkemiseni mukana nimeä parikin kertaa, mutta tänä päivänä sen nimi on Totuuden talo. Se ei ole enää persoonallinen, vaan jotain, minkä voi ymmärtää tulevien kasteiden aikana.

Vesikaste (myös Jordanin kaste) on varsinainen uudelleensyntymä. Tästä eteenpäin se mies, joka olin aiemmin ollut, niin häntä ei enää ollut, tai ainakaan hän ei enää ollut ”arkin kapteeni”. Tässä vihkimyksessä sielu (Egyptissä Ba-lintu) herää haudastaan ja aloittaa viimeisen matkansa maan päällä. Alkemiassa tämä kaste tunnetaan symbolilla *pienempi työ*, ja sitä seuraa varsinainen matka valaistumiseen, eli *suuri työ*. Omalla kohdallani suuri työ on käsittänyt muutaman eri vaiheen, jotka kuvaan seuraavien vihkimysten yhteydessä.

Minun persoonallinen suuri työ alkoi, kun rukoilin vastausta siihen, että miten ja mistä löydän sellaisia ihmisiä, jotka haluaisivat auttaa minua tämän opetus- ja tutkimustahon perustamisen kanssa. Vastauksena rukoukseen sain: ”Kerro ihmisille, mikä Mona Lisa on.” En tuohon aikaan ollut perehtynyt tauluun oikeastaan ollenkaan.

v. **Jupiter-vihkimys:** *”Kylväjän koulu”, maan ja tiedon rikkaus, tottelevat ja palvelevat luontoa. Täydellinen ihminen.*

Seuraava vihkimyssirryminen tapahtui minulla todellisen uskonkoetuksen kautta. Olin päässyt hieman jo alkuun Mona Lisa-tutkimuksen kanssa, mutta tuntui kuin olisin kiertänyt kehää. Sitten sain totuuden hengen johdatusta, ja minulle kerrottiin, että Mona Lisan mitat ovat ilmoitettu väärin kaikissa tietosanakirjoissa. Olin todella ihmeissäni tästä tiedosta, enkä uskaltanut aluksi tehdä mitään. Parin viikon päästä rohkenin, ja kirjoitin sähköpostiviestin Louvre-museoon. Kirjoitin viestissäni, että ymmärrykseni mukaan Mona Lisa-aulun mitat ovat ilmoitettu väärin kaikissa tietosanakirjoissa. Pyysin, että voisiko joku ottaa minuun yhteyttä ja ilmoittaa taulun oikeat mitat. Samalla kun lähetin viestin, ajattelin kuinka minut tullaan tuomitsemaan hulluksi ja idiootiksi, ja suljin asian pois mielestäni. Jonkin ajan kuluttua sain taulun päättökijalta sähköpostia, jossa hän ehkä jopa pieneksi yllätykseksi kertoi saamani tiedon olevan aivan oikein. Siinä ohessa sain myös taulun oikeat mitat. En

missään vaiheessa kertonut tutkijalle, että sain tämän tiedon ja ymmärryksen Jumalalta, mutta oman sieluni kohdalla tämä oli selvästi yksi ahtaista porteista, ja kirjoittamani kirja alkoi valmistua yhtä itsestään kuin heinä kasvaa niityllä.

Edellä mainittu esimerkki taulun mittojen ymmärtämisestä on vain yksi monista tapahtumista, joita tähän vaiheeseen kuului. Ne kaikki ovat niin uskomattomia ja järjellisen ajattelun tuolla puolen, etten ennen Mars-vihkimystä olisi edes itse uskonut tällaisten asioiden olemassaoloon tai mahdollisuuteen.

Tässä vaiheessa minulla oli sielussani myös sellainen erikoinen tukos. En jostain syystä voinut lukea yhtään kirjaa, enkä oikein pystynyt edes keskustelemaan ihmisten kanssa asioista – totuuden henki suojasi minua niin vahvasti ja piti erillään kaikesta. Tässä vaiheessa kuitenkin aloin puhua jo muutamalle ihmiselle kokemuksistani ja varsinkin saamastani tiedosta. Muistan kun kerroin tulevalle vaimolleni paljon asioita erään yhteisen matkamme aikana. Myöhemmin samana kesänä 2012 vaimoni antoi minulle käteen Nag Hammadin kirjoituksia koskevan kirjan. Luin kirjaa ja huomasin siellä olevan täsmälleen samoja symboleita ja sanoja, ja jopa kokonaislauseita, kuin olin juuri aiemmin puhunut tiedosta käsin vaimolleni. Tuosta eteenpäin minun ei ole tarvinnut vakuutella vaimolleni enää mitään. Samalla blokki koskien kirjojen lukemista poistui. Tästä eteenpäin luin kymmeniä, ellen jopa satoja kirjoja kuukaudessa. Useimmiten jo pelkkä nopea vilkaisu sisällysluetteloon riitti kertomaan minulle, onko kirjassa oikeaa vai väärää tietoa, ja että kannattaako sitä lukea syvemmin. Blokki lukemiseen oli koskenut jossain määrin myös kirjoittamista, ja olin jo ajatellut jonkin aikaa, etten tule enää koskaan kirjoittamaan mitään – aioin vain puhua ihmisille.

Mona Lisa-tutkimuksen kanssa samaan aikaan tein töitä itseni kanssa. Sain totuuden hengeltä jatkuvasti ohjausta oman sieluni rakentamiseen liittyen. Aivan kuten ennen Mars-vihkimystä olin tuhonnut ja hajottanut omaa sielua ja identiteettiä, niin tässä vaiheessa sen uudelleenrakentaminen alkoi. Ymmärsin, että tästä puhutaan Raamatussa, kun puhutaan *temppelein rakentamisesta* ja symbolisten *uusien taivaiden ja maan rakentamisesta*.

Sen kirjainten pätkän, jonka miellän nimekseni, vaihtui myös uudemman kerran tässä vaiheessa. Uusi selkeä tehtäväni oli Mona Lisa-tutkimuksen loppuun saattamisen ohella alkaa etsimään *Jumalan kasvoja*. Tehtävä alkoi hyvin mystisesti: ensimmäisissä vaiheissa henkisellä tielläni kohtaamani kasvoton nainen palasi takaisin. Tässä kohtaa kysyin häneltä, että kuka hän on. Hän kertoi esikoisensa nimeksi saman nimen kuin minun esikoisellani on. Sitten hän kertoi oman äitinsä nimen olevan sama kuin fyysinen äitini on. Tässä vaiheessa ymmärsin kysyä: ”Tarkoittaako tämä sitten sitä, että sinä olet minä, ja minä olen sinä?” Sieluni vastasi minulle, että kyllä. Käytän tästä tapahtumasta nimitystä *sielun vahtivuoron vaihtuminen*. Olin nyt tilanteessa, jossa sieluni ei ollut ollut koskaan aiemmin, ei missään elämässä. Vasta tässä vaiheessa karman todellinen polttaminen tuli mahdolliseksi, ja kaikki mennyt menetti merkityksensä. Koska olin nyt pidemmällä kuin koskaan aiemmin, eivät entiset elämät voineet enää tarjota minulle mitään apua matkallani – jälleen kerran alistuin hengen johdatukseen.

Vihkimyksen kuvauksessa Ervasti käyttää termiä *täydellinen ihminen*. Kun sielun vahtivuoroni vaihtui, minusta tuli tuo täydellinen ihminen. Ihminen, joka on yhtä sielunsa kanssa, on täydellinen ihminen – vaikei olisikaan vielä kokonaan valaistunut.

Tämän vihkimysvaiheen lopulla sain ymmärryksen Jumalan kasvoista, ja kohtasin Jumalan kasvoista kasvoihin. Myös tämä on yhtä maaginen ja ihmeellinen kokemus kuin vesikaste, enkä sitä tässä sen kummemmin erittele. Kokemuksen jälkeen sain ymmärryksen, että ihmisen kasvot ovat Jumalan kasvojen kuva. Siksi ihmisen kasvot heijastavat meidän jokaisen sielun neljää perusominaisuutta (sielun maaperää): muistia, luovuutta, järkeä ja tunnetta. Tämän pystyn nykyään todistamaan jo tieteellisestikin. Ehkä Ervasti puhuu tässä yhteydessä symbolisesta kylväjän koulusta, sillä tässä vaiheessa sielun maaperä kylvetään totuuden siemenellä kokonaan uusiksi ja elämänpuu alkaa itää kuin Daavidin suvun juurivesa.

vi. **Saturnus-vihkimys:** *mestarivihkimyksen laajentaminen. ”Elävien kivien koulu”. Tietää jo kaiken. Ankara ylhäässä korkeudessaan. Ei enää itsekkyyttä, ei enää epätäydellisyyttä.*

Saturnus-vihkimys alkoi kohdallani sillä tavalla, että minut haastettiin fyysisessä elämässä oikeuteen monta kertaa. Oli kuin mennyt elämä olisi vielä kerran halunnut kolkuttaa selkääni ja vetää minua mukaansa, niin erikoisia nämä tapahtumat olivat. Samaa aikaan jouduin aivan ihmeellisten hyökkäysten kohteeksi sekä yliopistomaailmassa että

henkisissä piireissä. Saamani tieto oli vahvistunut jo niin paljon, että yksinkertaisesti tiesin useimpiin elämän ja maailman mystereihin vastaukset, mutta juuri kukaan ei kyennyt kanssani keskustelemaan. Varmasti monille keskustelukumppaneille nousi käsitys ankarasta totuuden agitaattorista, joka ei kykene joustamaan missään asioissa. Tilanteen kehittyessä ymmärsinkin jossain vaiheessa, että ihmisten kanssa vuorovaikutuksessa kyse on lopulta aina minun omasta viestinnästäni, ei vastaanottavan puolen. Jotkut ihmiset sanoivat minulle tuolloin, että sinä puhut kuin 5000 vuotta vanha kirja, ja se oli totta. Sieluni heräsi Egyptin kautta juutalaisuuteen, josta se jatkoi kristillisyyteen ja islamiin saakka. Sitten se siirtyi tieteeseen ja aiemmin opiskelemaani NLP:hen.

Saturnus-vihkimykseen liitetty ankaruus toteutui kohdallani erilaisten konfliktien muodossa. Otin tapaus toisensa jälkeen perheenjäseniä ja sukulaisia käsittelyyn ja kohtasin heidän kanssaan vaikeita asioita – valheita, riippuvuuksia jne. Jossain vaiheessa huomasin menettäneeni vaimoani lukuun ottamatta melkein kaikki ihmissuhteet ympäriltäni. Ymmärsin, että tämä on se hinta, jonka jokainen symbolinen *elävä kivi* (chai eben) joutuu maksamaan. Tähän ei juuri kukaan kykene totuuden tien alkuvaiheessa ja siksi nämä asiat tulevat eteen vasta tässä vaiheessa.

Samaan henkisen kamppailun teemaan syntyi erilaisia kirjeitä maailman eri valtauskontojen edustajille. Nyt totuuden henki johdatti minua tuomaroimaan ja harjoittamaan aivan konkreettista ankaruutta. Kirjeissäni henki halusi osoittaa, että uskontojen harjoittajien toteuttama muiden uskontojen ja ihmisten tuomitseminen on täysin turhaa, eiväthän he ole edes itse perillä omasta uskonnostaan. Tehtäväni oli kirjoittaa heille tuomitseva muistutus, ja näin tein.

Omassa psykologisessa sodankäynnissä nimitän tätä vaihetta *tulikasteeksi*. Se on Raamatussa mainittu tapahtumaketju, jossa hakataan turmeltuneen elämänpuun oksat ja juuret irti ja poltetaan ne tulisessa pätsissä. Puuta karsitaan niin kauan ja niin monta kertaa, että enää yhtään pahuutta ei ole jäljellä. Kun järjestasolla poltetaan niin sanottua yliminä (Freudin termi, ei Bruntonin), niin ihminen joutuu automaattisesti konflikteihin oman suvun, työpaikan, ystävyysuhteiden ja yleensäkin ympäristönsä kanssa. Onhan esimerkiksi oma suku ja perhe valtaosin näiden ajatustottumusten takana - heiden henkisestä perinnöstä tässä nimenomaan ollaan hankkiutumassa eroon. Tulikasteen lopullinen tavoite on selättää *Saatana, väärä profeetta ja peto*, eli Freudin nimeämät ego, yliminä ja id.

Psykologian kieltä käyttäen tässä vaiheessa päärooliin nousivat käsitteet tietoisuus, tiedostumattomuus ja tahto. Tietoisuuteen liittyen totuuden henki johdatti minut opiskelemaan *seitsemän antiikin aikaista tiedettä ja taidetta*. Pysin opiskelemaan näitä kaikkia yliopistotasolla, ja varsinkin tähtitieteeseen, aritmetiikkaan ja geometriaan liittyen tämä onnistui oikein hyvin. Nyt myöhemmin ajateltuna sain tässä kastevaiheessa valmiudet tuleviin kastevaiheisiin. Viimeisen vaiheen kasteita, vaikka ne ovatkin sisäisiä, ei voi läpäistä ilman riittäviä tietoja ja taitoja näistä antiikin ihmeellisistä tieteistä ja taiteista.

Saturnus-vihkimykseen liitettyssä persoonattomassa ihmisessä toteutuvat ainakin seuraavat asiat:

- hänellä ei ole kiveen hakattuja tapoja tai rutuineja, vaan hän voi joustaa kaikessa
- hän ei enää arvosta ”osaamista” missään muodossa, vaan hänen ylin ”osaaminen” on luomistyö
- hänellä ei ole taikauskoon tai persoonallisiin taipumuksiin kytkeytyneitä uskomuksia
- hänellä ei ole enää maallisia arvoja, eli asioita, joita hän pitää tärkeänä ja jotka aktivoituvat valintatilanteissa
- hänellä ei ole enää ”minä olen”-tason (eli identiteettiin liittyviä) käsityksiä, uskomuksia, eikä varsinkaan rajoittavia uskomuksia
- hän ei enää edusta jotain persoonallisuustyyppiä, eli et voi jakaa häntä astrologisen merkin mukaan mihinkään, vaan hän on 12 yhden ympärillä
- hänellä ei ole enää fyysistä sukua tai perhettä, vaan hänen ovensa ovat avoimia kaikille Isän, eli totuuden tahdon toteuttajille
- hän on vapaa ajatustottumuksistaan, eli ns. lajittelujärjestelmästä, joka on sama asia kuin ihmisen tiedostumaton tahto
- hänellä ei ole enää persoonaan sidottua nimeä
- hän on ihmiskunnan palvelija, ei enää rajatun porukan, oli se porukka mikä tahansa (tässä vaiheessa Krishnamurti lähti teosofien riveistä pois)

Kun olin hengen ohjauksessa käynyt läpi kaikki seitsemän sielunosaa, sain ymmärryksen että sisäinen lamppuni on nyt valmis syttymään. Tämän yhdistin automaattisesti Menorah-kynttelikköön ja sitä kautta chakroiin. Sain tietooni myös muiden, minua edeltäneiden ihmisten tapoja kulkea tulikasteen läpi. Esimerkiksi Kabbalan elämänpuu kuvaa tulikasteen puhdistumisprosessia ja sielun henkistä evoluutiota. Myös ihminen, joka hallitsee tässä vaiheessa kaikki 10 joogasuuntausta, saa lamppunsa syttymään. En siis ollut opiskellut tietoisesti näitä asioita, mutta sain nyt ymmärryksen niistä kaikista. Tässä vaiheessa ymmärsin, että Menorah on sama asia kuin Horuksen silmä, jossa on seitsemän osaa. Näin kaikinäkevä silmäni syttyi ja aukeni. Maailma, jonka olin aiemmin tuntenut, paloi nyt kokonaan pois.

Kaikinäkevän silmän aukenemisen jälkeen oikeastaan kaikki hengentieto on tullut jo sillä tasolla, että kykenen keskustelemaan siitä tieteellisesti ja osaan perustella ja todistaa useimpia asioita. Kun silmäni oli terve ja auennut, aloin kirjoittaa *Kaiken ja Ei-minkään teoriaa*. Sen ensimmäinen painos tuli valmiiksi alle kuukaudessa. Paperi oli kuin kuiva maaperä, johon teoria minun kehoni ja mieleni kautta vuodatettiin rankkasateen lailla.

Kuten Mars-vihkimyksen jälkeen, myös tämän vihkimyksen jälkeen olin hetken aikaa täysin varma, että olen jo valaistunut. Vielä oli kuitenkin matkaa jäljellä. Kolme kertaa ihminen luulee olevansa perillä tällä tiellä, ennen kuin hän oikeasti on perillä.

vii. Uranus-vihkimys: ”isän”-tiellä käsitteelyyn tulee oma ruumis, keho. Hänen on luotava kuolematon ruumis, jolla kuolema voitetaan. Tämä on ihmisen viimeinen työ. Enää jälleensyntymät eivät merkitse mitään. Oman ruumiin salaisuuden selvittäminen, ja sen luominen taikaruumiiksi, joka ei kuole. Säbörumiin luominen.

Omalla kokemuksellani vahvistan, että tämä on viimeisen kehon viimeinen matka. Ymmärsin tähän vaiheeseen liittyvän ohjeen Raamatusta. Siellä puhutaan erikoislaatuisesta pahasta, jota ei voi parantaa edes *vedellä tai tulella*, vaan siihen tehoaa pelkästään *paasto ja rukous*. Nämä kaksi miekkaa ymmärsin olevan ainoat aseeni tässä jalossa sodassa. Kutsun tätä aikaa *pyhän bengen kasteen* ajaksi, eli *pyhittymiseksi*.

Ymmärsin uuden ajan koittaneen omalla etenemisellä totuuden tiellä, kun nimeni vaihtui jälleen kerran. Tulin tilanteeseen, jossa koko siihenastinen työni tuli tuhota, kokonaan. Olin jo oppinut ymmärtämään ja luottamaan johdatukseen niin paljon, että luopuminen oli jo paljon helpompaa, ja näin persoonallisesti luodusta Summa sapientiasta tuli persoonattomasti luotu Totuuden talo ja melav arielista tuli iisa.

Kohdallani tämä muutos johti parin kirjan syntymiseen. Kirjoitin symbolienkielisen kirjan *Satuja Lastenkaltaisille*, sekä toisen painoksen *Kaiken ja Ei-minkään Teoriaan*.

Sellaiset syvemmät hengelliset ilmestykset alkoivat tässä vaiheessa, ja niistä ensimmäisen olen julkaissut tekstinä. Kertomuksen nimi on *Iisan Ilmestys*. Kerron siinä, miten tässä vaiheessa *temppelini mitattiin*, ja minulle näytettiin, miten pelkkää *peukaloa* käyttämällä voidaan luoda koko maailmankaikkeus.

Ervastin mainitsema sähköruumis tuli tietoisuuteeni eräässä hengellisessä transsissa. Olin jo aiemmissa siirtymävaiheissa vierailut maailmankaikkeuden hengellisen tasapainon keskuksessa, jonka olin mieltänyt esimerkiksi *mustan aukon tapahtumaborisontiksi*. Tässä vaiheessa minulle annettiin selvästi ymmärtää, että nyt kun menen ”mustaan aukkoon”, sinne syttyi *valo*. Ymmärrän yhdistää sen nyt sähköön. Ja vielä tarkemmin tämä tarkoittaa, että tuo valo oli nyt noussut esiin, sillä aiemmassa kastevaiheessa tuo sisäinen lamppu oli tullut valmiiksi. Kukaan ihminen ei voi ottaa tästä kehon rakennustyöstä kunniaa itselleen, sillä ei siinä tehdä mitään, vaan pikemminkin rukouksen kautta jälleen uusi taso aukeaa, kuin itsestään.

Olen saanut omia kokemuksiani vastaavan kuvauksen tästä samaisesta vaiheesta eräältä toiselta, jo edesmenneeltä ihmiseltä. Myös hän koki tämän vaiheen juuri samalla tavalla. Hän kertoi olevansa Mikael, ja tuo sama hahmo, Mikael, oli myös minulla tässä vaiheessa läsnä (kuten Iisan Ilmestyksessä lukee). Minulle selvisi, että Mikael tarkoittaa ”Jumalan kaltainen”. Sen heprean lukuarvo on Kelohim, eli 666. Tämäkään ei ollut vielä tien päätös, vaan toisen vaiheen päätös ja kolmannen alku.

viii. **Neptunus-vihkimys:** magneettinen verho luodaan tähän sähköruumiiseen. Nimeltään myös Buddha-vihkimys.

Tempppelin mittaamisen jälkeen tämä seuraava vaihe aukeni melko lujalla rytinällä. Yhtäkkiä, eräänä yönä herättyäni kesken unen, huomasin, että minulla onkin nyt kyky tulkita tätä unta reaaliajassa. Sain siis aivan puskista uuden kyvyn tulkita unia ja myös eri uskonnoista tuttuja kielilläpuhujia. Olen harjoitellut tätä taitoa netissä, kun ihmiset ovat ottaneet yhteyttä ja kysyneet eri symboleista, unista ja kielilläpuhutuista viesteistä. Nyt myöhemmin olen ymmärtänyt, että tämä on selvä seuraus sen sähköruumiin syttymisestä.

Tähän vaiheeseen Ervasti kuvailee, miten sähköruumiiseen tulee magneettinen verho. Omissa tutkimuksissani aloin alitajuisesti tässä kohtaa etsiä tieteellisiä artikkeleita mustien aukkojen ympärillä olevista magneetikentistä. Toisin sanoen olen jälleen Ervastian kanssa samaa mieltä tästä asiasta. Voin kuvailla sitä vielä hieman tarkemmin. Jos tähän kehoon ensin syttyi sähkö, niin tuo liikkui selvästi aalloissa ja suoraviivaisesti, kuin muotoja luoden. Kun tämä magneetti tuli mukaan kehoon, se ei tullut liikkeenä, vaan kuin verkkona, jossa on yksittäisiä pisteitä tasaisin väliajoin.

Kun tulin tietoiseksi sähköstä ja magneetista, myös *mandalat* aukenivat. Koska olin nyt omin silmin kokenut tämän verkon, ymmärsin heti, että mandalat ovat sen kuvauksia. Eivät ne tee sille mitään kunniaa, eivät alkuunkaan, mutta sitä ne silti kuvaavat – se on päivänselvää.

En osaa vielä sanoa tarkalleen, että miten se liittyy tähän vaiheeseen, mutta kohdallani jalat ovat käyttäytyneet hyvin oudosti. Tuossa vaiheessa kesken rukousten jalat tuntuivat monesti olevan aivan tulossa sellaisesta pistelystä. Tämä ei ole tavallista hypnoosista johtuvaa puutumista, vaan hyvin voimallinen ja erikoinen kokemus.

i. **Kuu-vihkimys:** Taivaallisen pojan vihkimys.

Lyhyesti sanottuna Kuu-vihkimys tarkoittaa *sielun pimeää yötä*. Itsensä kokonaisvaltaisen tuntemisen ja oman elämänsä hukkaamisen kautta sielu vajoaa väistämättä olemattomaan tilaan, jossa se alkaa lähentyä ei-mitään. Tämä ajaa sielun mustaan, masennuksen ja ahdistuksen kaltaiseen tilaan, jossa elämäntarkoitus ja -halu katoavat kokonaan. Jos sielulla ei ole mitään syytä olla elossa, se kuolee. Vastaavasti jos sielulla on edes yksi syy olla elossa, se ei kuole – ainakaan kokonaan.

Kuu-vihkimys päättyy aivan kamalaan hyökkäykseen, aivan kamalaan. Se laukaisee kaikki tunteet ja ajatushäiriöt päälle yhtä aikaa. Näin jopa fyysinen keho alkaa voida huonosti ja sekoilemaan. Minussa se aiheutti todellisen herranpelon. ”Isä miksi minut hylkäsit” kävi toteen. Tämä kaikki johtuu ihmisen sielun omasta sisäisestä tahdosta, joka nyt taistelee lopullisesti elämästä ja kuolemasta. Tahto on niin viekas, että se enemmän haluaisi itse tappaa itsensä tai säilyä edes harhaisena tai muuten mielisairaana versiona itsestään, kuin alistua totuudelle. Tätä taistelua ei voi käydä ihmisten ilmoilla, vaan siihen tulee ainakin ensimmäisellä kerralla vetäytyä täyteen hiljaisuuteen ja yksinäisyyteen. Taistelu on kauhea, mutta se tulee vain käydä läpi. Pyydän lukijaa myös ymmärtämään, että tämä taistelua käydään monella eri tasolla – ensin mielessä, sitten sydämessä ja tahdossa, sitten sielussa ja kehossa, ja lopulta täydellisessä sielussa.

Tahdon kuolemiseen on yksi kaikista tehokkain keino – *alvistuminen*. Sielun sisäinen peto ei voi sietää paastoa, eli pidättäytymistä – mistään asiasta. Samoin väärä profeetta ei voi sietää perimmäistä totuutta. Väärä profeetta janoaa taikauskkoa ja henkilökohtaisia totuuksia, eli uskomuksia – niistä se humaltuu. Kun ihminen alistuu paastoon, eikä tee enää mitään, ei reagoi mihinkään, niin peto talttuu. Vastaavasti kun ihminen toistelee itselleen ”uskomukset eivät ole välttämättä totta”, ”luovun arvoistani, sekä omasta mielestäni hyvistä että huonoista”, ”en ole identiteettini tai persoonani” jne., väärä profeetta joutuu tunnustamaan tappionsa. Sitten on vielä se kolmas paha, eli Saatana, ja Kuu-vihkimys on sen erityinen kohta. Itse pahuus toimii syvimmällä tahdon tasolla. Se pakottaa ihmisen tahdon tekemään alitajuisia valintoja. Tahtoa voisikin kuvata lajittelevaksi, joka määrittelee sielun lähtökohtaiset valinnat.

Tahto kuolee kahdella tavalla. Molemmat tavat tulee toteutua lopulta yhtä aikaa, jotta tahto häviää. Ensimmäinen tapa on ymmärtää, että tahto on sairaus. Täydellinen sielu edustaa universaalia tasapainoa, eli näennäisesti vaikuttaa kuin se ei olisi mitään, ja tämän vuoksi se on potentiaalisesti kaikki vaihtoehdot yhtä aikaa. Joka tämän ymmärtää, oivaltaa myös sen, että jokainen ihmisen yksilöllinen persoonallisuuspiirre on epätasapainotilanne tässä

täydellisessä sielussa. Siksi kutsuin sitä sairaudeksi. Täydellinen kaikkivoipa Jumalan tahto on luomistyö, jossa kaikki mahdollisuudet ovat aina auki. Tähän tahtoon sielu sulautuu, jos onnistuu egonsa tahdon kuolettamaan.

Toinen tapa kuolettaa oma tahto on luopua kaikista valoista ja vannomisista. Jos ihminen on tilivelvollinen mistään asiasta, edes sillä tavalla, ettei hän edes tiedä, ettei hän tiedä olevansa vannonut jotain, hänet tuomitaan tästä sydämen punnitsemisessa. Tätä tiedostumattomuutta Jung nimitti ihmisen *kohtaloksi*. Sielun pimeään yön perimmäinen tarkoitus on vapautua kohtalostaan. Siksi tässä vaiheessa voi rukoilla esimerkiksi seuraavalla tavalla:

”Tapahtukoon perimmäisen totuuden tahto. Päästän irti kaikista valoista, vannomisista, velvollisuuksistani – olivatpa ne sitten sellaisia, että minä tiedän ne, tai en tiedä niitä, tai tiedän, etten tiedä niitä, tai en edes tiedä, etten tiedä niitä. Sanon irti jokaisen sieluni sopimuksen, olivatpa ne sitten mitä tabansa – ja olipa ne sitten tehty kenen kanssa tabansa, vaikka itsensä Jumalan kanssa. Tässä ja nyt, luovun myös täydellisesti, kokonaan, tarpeistani lajitella asioita mieleni mukaan. Tunnustan vajaavaisuuteni tahdon ja asioiden lajittelemisubteen, ja antaudun perimmäisen totuuden tahdolle – oli se mitä tabansa.”

On erittäin todennäköistä, että jos ihminen on tehnyt sopimuksen ”Jumalan” kanssa, ei tuon ihmisen ymmärryskyky Jumalasta, eli siitä kuka tai mikä Hän on, ole ollut perimmäisen totuuden mukainen. Tällöin sopimus on tehty jonkin muun tahon kuin perimmäisen totuuden kanssa. Jokainen vala, vannominen ja lupaus seisovat viimeisellä portilla sielun ja hengen välissä.

Kuu-vihkimys on siis symbolinen *sydämen punnitseminen*. Sydän punnitaan totuuden tien aikana yhteensä kolme kertaa, jonka jälkeen sielu voi saavuttaa ykseyden ja yhteyden tähän punnitsevaan voimaan itseensä – perimmäiseen totuuteen. Jokaiseen sydämen punnitsemiseen liittyy luovuttamisen kautta tehty päätös. Luovuttaminen tulee tapahtua täysin omasta vapaasta tahdosta, siksi esimerkiksi ulkoapäin pakotetut kuolemanraajakokemukset eivät nosta sielua suoraan seuraavaan vaiheeseen – vaikka se hetken jo näyttäisi olevan seuraavassa vaiheessa. Totuuden tien ensimmäisessä vaiheessa, vesikasteessa, luovuttamisen kautta tehtävä päätös on: *en enää halua palvella itseäni, perhettä tai lähipiiriäni, vaan koko ihmiskuntaa*. Tämä on rukous, joka puhtaalla sydämellä lausuttuna kutsuu totuuden hengen – ja henki tulee, se on varmaa. Totuuden tien keskimmaisessa vaiheessa, toinen sydämen punninta johti Iisan Ilmestyksen kirjoittamiseen. Tässä vaiheessa sain myös lopullisen nimeni – Iisakki Totuudentalo. Seuraavassa vaiheessa, kuu-vihkimyksen päätös syvenee vieläkin: *en enää palvele itseäni, enkä edes ihmiskuntaa, vaan yhtä ja ylintä Jumalaa* (, jota tässä vaiheessa nimitetään sillä tavalla kuin tie on siihen opettanut. Minun kohdallani tämä nimitys on Kaiken ja Ei-minkään teoria).

Jokaiseen sydämen punnitsemiseen on kohdallani liittynyt vahva seksuaalinen kokemus, jossa elinvoima on lopulta sulautunut sieluun aivan uudella, tasapainoisella tavalla. Ymmärrän näiden kokemusten turvin, miksi monet ihmiset harhautuvat jopa palvomaan seksuaalisuutta – se on kuitenkin väärin. Seksuaalienergia tulee suunnata suoraan ylös – luomistyön ymmärtämiseen ja muistamiseen. Jokaiseen sydämen punnitsemiseen on liittynyt kohdallani myös 40 päivän rukoilujakso. Näiden tarkoitus on ollut pyhittyminen. Totuuden tien loppuvaiheessa tätä rukoilua ei annettu enää suorittaa yksinäisyydessä, vaan vaiheeseen kuului aivan normaalia elämää erilaisine haasteineen. Ehkä tässä juurikin koeteltiin, että voiko rukousjakso olla katkeamatta, vaikka ympäristö muuttuu jatkuvasti ja uusia tilanteita tulee eteen.

Kuu-vihkimyksen astuttua voimaan olen alkanut kirjoittaa myös niin sanottua *Elämänkirjaa*. Tästä kirjasta olen antanut julki sen ensimmäisen osan. Kuten sanottu, sen nimi on Iisan Ilmestys. Muita osia en tule vielä julkaisemaan, mutta niitä on jo. Ne tulevat, kun niiden aika on - joko fyysisen täälläoloni aikana tai sen jälkeen.

Kuu-vihkimykseen liittyen haluan sanoa vielä suoraan: *”Elämänristi aukeaa kuin sandaalin remmit silloin, kun persoonassa ei enää tehdä itsestä valintaa. Näin huono silmä ja väärä käsi irtoavat kuin itsestään.”*

ii. ***Aurinko-vihkimys: Isän eli Kristuksen vihkimys, yhdistyminen kosmilliseen Kristukseen. Tällä on kaikki valta ja voima taivaissa ja maan päällä.***

Viimeinen Ervastin määrittelemä vihkimys on lopullinen *valaistumisvihkimys*, eli *kirkastuminen*. Viimeinen vaihe tarkoittaa lopulta kaikkia vihkimyksiä yhtä aikaa, vielä kerran, ja nyt oikeassa elämässä. Aurinko-vihkimys alkoi ainakin minun kohdallani vapautumisella kaikista maailman *konteksteista*. Sielu ei enää ole kiinnittynyt mihinkään,

ei uskontoihin, ei tieteeseen, ei sukupuoleen, ei kansakuntiin, ei itseensä, eikä lopulta edes ihmiskuntaan, tai täydelliseen sieluun.

Aurinko-vihkimyksessä yhdistyvät sanat *valtakunta* (maat), *voima* (was) ja *kunnia*. Vihitty oivaltaa, että hänessä on käynyt toteen i) totuuden tieto, ii) tunto, eli johdatus täydellisen sielun rakentamiseen, sekä iii) kokonaisvaltainen Jumalan tahto, joka on jopa ihmiskuntaa suurempi luomistyö.

Aurinko-vihkimyksessä ihmisen lopullinen ”keho” on jatkuvasti muuttuva ja itsensä yhä paremmin toteuttava, täydellinen evoluutio(pallo). Voiko evoluutio/luomistyö kuolla? No ei tietenkään, ja koska ”minä olen evoluutio”, en voi kuolla. Tämä on ikuinen elämä kaikessa yksinkertaisuudessaan. Tämä on se keho, joka on kaikille sama. Tämä on se keho, joka aina löytää itsensä tästä maailmasta, ei koskaan ketään muuta. ”Kun katsot kiven alle, sielläkin minä olen.”

Kuvaan tämän viimeisen vihkimyksen melko tarkasti Iisan Ilmestyksessä. Kohdallani vihkimys tarkoitti Iisakki Totuudentaloksi tulemista. Muodonmuutos ei koskenut sielua pelkästään kirjoitetussa tekstissä tai jossain salatajunnassa, vaan aivan fyysisessä maailmassa, tässä kehossa, tässä ja nyt. En ole enää se mennyt, fyysisestä äidistäni syntynyt mies, vaan se, mikä syntyi joulukuussa 2011, on nyt kasvanut täyteen mittansa ja tullut ulos, tähän maailmaan.

Tiedän nyt koko sydämeistäni, että esimerkiksi Jeesus, Buddha, Muhammed ja Laotse ovat veljiäni, samaa perhettä. He ovat tehneet tämän saman työn, ja heidän työstään on kirjoitettu maailman ainoat pyhät kirjat. Minä osaan lukea ja tulkita nämä kaikki kirjat sen ykseyden kautta, joka tässä perheessä vallitsee. Se on sydämen punnitsemisen kautta voimaan astunut taivaallisen pojan vihkimys. Kuu-vihityillä on kaikilla sama Isä, jonka tahdon olemme opetelleet tuntemaan ja toteuttamaan tässä maailmassa. Ja kyllä, tässä yhteydessä se tarkoittaa itse asiassa myös samaa kehoa, saman puun eri lehtiä.

Jos sielu on edennyt Aurinko-vihkimysvaiheeseen, se saa taas uuden voiman. Tällä voimalla pystyy hallitsemaan sekä omaa että muiden ”eläimiä”. Huilu/rumpu alkaa soida. Tätä on hieman vaikea selittää, mutta yritetään. Kun sielu nousee tähän tasoon, sen kulkemasta persoonallisesta tiestä tulee yksi perimmäisen totuuden hyväksytyistä *konteksteista*. Tällaisia konteksteja ovat myös esimerkiksi kristillisuus, buddhalaisuus, reiki jne. Vihitylle sielulle tämä mahdollistaa syvällisemmän tarkoituksen. Se voi nyt ottaa ”oppilaita”, jotka pystyvät kulkemaan totuuden tien ensimmäisen vaiheen Kuu-vihkimykseen asti tätä ”uutta” kontekstia pitkin. Muistutan, että nämä kaikki vihkimysvaiheet käydään läpi jokaisessa kastevaiheessa, ja siksi sielun musta yö tulee ensimmäisen kerran kunnolla jo ennen Mars-vihkimystä (eli vesikastetta).

Aurinko-vihkimys on se lopullinen vaihe, johon sielu pääsee täällä maan päällä. Jos ylin Jumaluus (Isä/Kaiken ja Ei-minkään teoria) niin suo, tämä vihkimys käy sielun kohdalla toteen lopulta myös näkyvässä maailmassa, jo tässä elämässä. Käytännössä lopullinen kirkastuminen vaatii vielä kerran kaikkien näiden aiempien vaiheiden tapahtumista uudemman kerran – nyt täysin julkisesti. Enää työtä ei tehdä itsensä kanssa, tai pienessä sisäpiirissä, ei. Kolme kertaa on Kristus/Buddha/Iisa sisällä kielletty, ja tämä on se vaihe, kun se kiello päättyy ja ”sanat” käyvät toteen. Näin persoonallisen sielun elämäntehtävä tulee kokonaan täytetyksi. Sielu on nyt osa jatkuvaa ja ikuista luomistyötä, se ei voi enää syntyä uudestaan.

Luomistyö ei koskaan synny tai kuole, se ja siihen liittyvä voima on aina ollut, on nyt ja on oleva. Luomistyö on reaaliajassa toteutuva Jumalan tahto, täydellinen rakkaus. Täydellinen rakkaus armosta kasvattaa ja ankaruudessaan tuhoaa, se ei kuitenkaan koskaan kiinnity mihinkään, vaan aina se toimii täydellä potentiaalilla, kuten on hyvä ja oikein.

Lopuksi

Jos puhutaan kristityillä symboleilla, voidaan sanoa, että on olemassa vain *yksi kaste*. Tämä tarkoittaa sitä, että nämä kaikki vihkimykset - sekä isommat että pienemmät - tulevat läpikäydyksi ensimmäisen kerran jo vesikasteen vaiheessa (lopussa on taulukko kasteiden ja vihkimysten vastaavuuksista). Tässä vaiheessa tapahtumat ovat hyvin alitajuisia, eikä niitä siksi osata selittää kenellekään, ei edes itselle. Tulikasteen ideana onkin saman kasteen läpikäyminen monta kertaa. Samaa ideaa käytetään monissa NLP:n muutosprosesseissa, joissa aivoissa syntynyt uusi kytkös luodaan niin monta kertaa, jotta se varmasti jää pysyväksi. Kasteiden muodossa tämä prosessi vain on paljon suurempi juttu, mutta periaate on silti täysin sama. Viimeisessä kastevaiheessa homma toistuu vielä erittäin syvällisesti, kaikilla mielen ja sielun tasoilla. Aurinko-vihkimyksen ideana on saavuttaa lopullinen tasapaino, ja kun se viimeisen kerran saavutetaan, sielu irtaantuu elämänpyörästä ja liittyä osaksi jatkuvaa luomistyötä. Tämä on ikuinen elämä.

Totuuden tiellä saamani symbolit kuvaavat myös tavallaan näitä eri kastevaiheita. Ensimmäinen symboli tuli ensimmäisessä vaiheessa. Toinen symboli avautui toisessa vaiheessa, ja kolmas toisen lopussa ja kolmannen alussa. Symboli ”Ikuinen nimi” tuli heti seuraavaksi ja viimeinen symboli ”Valo’isa, eli miten vesi tuli maa ilmaan” tuli vuoden 2017 vaihteessa ja nyt huhtikuussa se on tullut läpi asti. Osasta näistä asioista kirjoitan parhaillaan lisää Kaiken ja Ei-minkään teorian kolmanteen painokseen. Kirjoitan myös lisää seksuaalisuudesta ja sen roolista ki-energiana. Nämä siirtymävaiheet ovat olleet kohdallani myös seksuaalisia kokemuksia, ja niitä on hyvä hieman avata. Muuten seksuaalisuudesta syntyy väärintähtäyksiä ja seksiä palvotaan väärällä, eläimellisellä tavalla, tai siitä pidättäytytään kokonaan. Minkään sielunosan tyrehtyttäminen ei kuulu lopulliseen kirkastumiseen, jossa sielu on täydellisessä tasapainossa ja harmoniassa kaikkeuden ja syvyyden kanssa. (Symbolit löytyvät tästä: <https://houseoftruth.education/fi/perusta/totuuden-talon-iisa>)

Ihmisessä ei ole yhtään ominaisuutta, jota ei olisi jo valmiiksi Jumalassa - siksi ihminen on Jumalan kuva, ja Jumala on täydellinen. Kiitos rakas ihminen, jos jaksoit lukea tämän koko esseen läpi asti. Todistan sinulle omalla kokemuksellani nämä Ervastin kuvaamat vihkimykset todeksi. Ne kuvaavat sielun henkistä evoluutiota Jumalan eläväksi kuvaksi. Minun kohdallani se tarkoittaa *Iisan* tulemistä *eläväksi* (chai), eli *Iisakiksi* (iisa-chi). Meillä jokaisella on kuljettavanaan sama tie ja samat vihkimykset, mutta silti toteutus on aina henkilökohtainen, eli täysin subjektiivinen. Tämä tarkoittaa, että kukaan ihminen ei voi tien lopussa olla Buddha tai Kristus, mutta tullessaan siksi, keneksi sielun on tarkoitus tulla, ihminen saavuttaa ykseyden myös Kristuksen ja Buddhan kanssa.

Siunausta sinulle rakas lukija. Muista, että vaikka sinä kokisit ja kohtaisit, mitä tahansa tien aikana, niin minä ja moni muu on kokenut niitä samoja asioita. Meitä on vihattu syyttä ja vainottu. Meitä on nöyryytetty ja väheksytty. Edes he, joista olimme varmoja, eivät tunteneet meitä tai ottaneen meitä kokonaan vastaan. Yleensä eri ryhmien johtajat eivät ole meitä hyväksyneet, sillä heillä itsellään on ollut eniten menetettävää. Oma tietämättömyyttään on kaikista vaikeinta tiedostaa ja tunnustaa ääneen, ja jos on tottunut johonkin ajatukseen, kestää jonkin aikaa hyväksyä sen muuttuminen, vaikka kyseessä olisi valheen muuttuminen totuudeksi. Te tunnistatte oikean opettajan siitä, että pyydätte häntä kertomaan omin sanoin näistä kastekokemuksistaan teille. Jos henkilö on todella kokenut nämä kasteet, hän kykenee helposti kertomaan teille kokemuksistaan. Kannattaa myös huomioida, että koska (fyysinen ja henkinen) evoluutio on jo Ervastin ajasta mennyt eteenpäin, tulee Ervastin kanssa samoja kasteita/vihkimyksiä saaneiden henkilöiden osata kuvata huomattavasti Ervastia paremmin näitä samoja asioita. Muutoin he eivät liiku ihmiskunnan kollektiivisen tiedon aallonharjalla. Tarkkailkaa myös tällaisten henkilöiden tekoja, älkää pelkästään sanoja. Lauseita on helppo opetella ulkoa, mutta on jo hyvin paljon vaikeampaa teeskennellä tekevänsä hyviä ja oikeita tekoja. Katsokaa luomistyön voimaa lähimetsässä: ei siellä kukaan huutele, että tähän minä kasvaton puun, ei, se puu vain on jo siellä. Jos henkilön teot todella palvelevat Jumalan täydellistä suunnitelmaa, tai edes koko ihmiskuntaa, ei vain hänelle itselleen tärkeitä ihmisiä, on mahdollista, että te olette löytäneet Ervastin ilmoittamia vihkimyksiä kokeneen sielun. Tuo sielu kyllä varmasti tunnistaa myös tämän esseen ja sen kirjoittajan.

En ota tässä esseessä suuremmin kantaa siihen, ovatko nämä vihkimykset nimetty oikein ja liitetty oikeisiin taivaankappaleisiin. Jos joku tätä haluisi tutkia pidemmälle, kannattaisi etsiä planeettojen todellisia värähtelytaajuuksia ja verrata niitä tähän sielun kulkemaan henkiseen evoluutioon. Järjestyksen ei tarvitse olla lineaarinen, vaan se voi liikkua, kuten Menorah-kynttelikkö, tiettyjen parivaljakkojen kautta.

Tässä vaiheessa kysyn sinulta, haluatko itse kokea näitä henkisiä vihkimyksiä? Jos haluat, lue seuraavat lauseet hyvin tarkkaavaisesti. Totuuden tiellä sinun tulee omistautua totuuden etsinnälle ja löytämiselle. Se tarkoittaa aivan kaikesta luopumista, aivan kaikesta. Kukaan ei ole kohdannut totuutta silmästä silmään, uudestisyntynyt ja saanut täydellistä tietoa osakseen, niin että hänellä olisi ollut omaisuutta, ystäviä ja perhe tukenaan. Monet ovat kyllä pakotettujen luopumisten, kuolemanraajakokemusten ja huumausaineiden kautta saavuttaneet hetkellisen ykseyskokemuksen, mutta todelliseen uudelleensyntymään asti ei sattuman kautta pääse kukaan. Luopumisen lisäksi sinun kärsivällisyyttäsi koetellaan. Osaan antaa sinulle vain yhden neuvon, joka on kaikkien muiden neuvojen yläpuolella: *vietä aikaa mahdollisimman paljon yksin, yksinäisyydessä, mutta valmistelee maaperä huolella kuntoon ennen sitä.*

Pyhien kirjojen ja oman kokemukseni mukaan kukaan ei ole kokenut uudelleensyntymää muuten kuin yksin olemisen kautta. Näin käy toteen vanha viisaus, että me synnymme ja kuolemme yksin. Tarkkaile pyhien kirjojen sanomaa, sillä ne kaikki kertovat tästä samasta tiestä, ja jokainen näiden tekstien päähenkilö on ennen totuuden löytymistä erakoitunut pois yhteiskunnasta ja kaikista sosiaalisista verkostoista joksikin aikaa. Jos löydät jonkin muunlaisen tarinan, vaikkapa sellaisen, jossa joku henkilö on yhtäkkiä valaistunut jatkaen aivan normaalia elämäänsä ihmisten kanssa, voit lähettää tuon tekstin minulle ja tutkitaan sitä yhdessä. Maaperää voi valmistella porukalla, mutta silti jokaisen on henkilökohtaisesti opetettava oikeat asiat, tehdä omat harjoituksensa, ja lopulta pyhittyminen. Sitten tuleekin vastaan se piste, jonka jälkeen vastauksia ei enää löydy itsensä ulkopuolelta. Tällöin hetkellinen erakoituminen sosiaalisista piireistä on kerta kaikkiaan pakko tehdä. Älä anna sen hämätä, että jotkut ihmiset ovat kokeneet osittaisia uudelleensyntymiä ja kuolemakokemuksia. Kuten sanottu, jos kokemuksen on laukaissut jokin ulkoinen pakote, ei oma vapaa tahto, ei täydellinen tieto tällöin asetu ihmisen sieluun – se asettuu vain silloin, kun uhri on puhdas. On helppo uhrata huonoa ja väärää (syntistä sielua), mutta hyvän ja oikean uhrin antaminen on avain taivaiden valtakuntaan.

Lopuksi haluan mainita, että jos tiellä etenemistä ei tapahdu, silloin tehdään väärää asioita. Totuuden tien ensimmäinen kastevaihe, maaperän valmistelun jälkeen, kestää vain puoli vuotta. Toiseen menee muutama vuosi ja kolmanteen sen, minkä se ottaa. Jos sielu ei ole päässyt etenemään vuosien kuluessa edes vesikasteeseen/marsvihkimykseen asti, se tekee väärää asioita, eikä ole luopunut maallisuudestaan. Tie on hyvin yksiselitteinen joidenkin asioiden suhteen. Tie on jopa julma ja ankara, mutta se on kaikille sama. Ahtaat portit ovat kaikille samat. Vesikaste on totuuden tiellä hyvä vertailukohta, sillä tuossa kasteessa totuuden henki tulee ihmiseen. Tästä kokemuksesta ei voi kukaan ihminen erehtyä, hänessä joko on totuuden henki tai sitten ei ole. Jos henki on, ihmisellä on täydellinen tieto, eli hän osaa lukea ikuista symbolien kieltä sekä tulkita kaikkien pyhien kirjojen sanoman. Jos näin on tapahtunut, on aika rakentaa sielua uusiksi totuuden hengen johdatuksen mukaisesti. Ja jos näin ei ole, on edelleen aika vain luopua kaikesta ja purkaa oman tahdon vallan alla olevaa itseään. Tämän tosiasian kohtaamista useimmat henkiset etsijät välttelevät, sillä heidän sielunsa ei ole valmis luopumaan ammatista, omaisuudesta, perheestä ja itselle tärkeistä asioista. Tällöin vesikastetta ei voi koskaan tulla – sen saa vain uhrautumisen ja vapaaehtoisen kuoleman kautta.

Ihmisen tehtävä maan päällä ei ole tulla Jumalaksi itsekseen, muttei myöskään Hänen sokeaksi palvojaksi. Jos Jumala ei löydy sisältä käsin, ei ihminen voi edetä vesikasteeseen, ja näin maalliset ajatukset hukuttavat sielurukan. Meidän tehtävä on tulla jumalallisiksi olennoiksi, kirkastuneiksi Jumalan kuviksi. Pekka Ervastin vihkimykset kertovat tästä henkisen evoluution matkasta. Minä osaltani todistan Pekka Ervastin puolesta ja täydennän hänen oppinsa valmiiksi. Matkaa hyvin rakas ihminen. Minä rakastan sinua.

RUUSURISTIN KÄYTÖSSÄ OLEVA KOLMINAISUUS:

<i>Pyhä Henki</i>	<i>Poika</i>	<i>Isä</i>
<i>Henki (vastaavuus)</i>	<i>Sielu (vastaavuus)</i>	<i>Ruumis (ei vastaavuus, vaan taso, jolla toimii)</i>
<i>Tieto</i>	<i>Tunto/<u>Johdatus</u></i>	<i>Tabto</i>
<i>Tietämättömyys</i>	<i>Sairaus, itsekkyyys</i>	<i>Köyhyys, kuolema</i>
<i>MANAS</i>	<i>BUDDHI</i>	<i>AATMAA</i>

TOTUUDEN TALOSSA VASTAAVAT TERMIT OVAT ESIMERKIKSI:

<i>Tieto/Totuus</i>	<i>Elämä</i>	<i>Tietoinen elämä</i>
<i>Henki</i>	<i>Sielu</i>	<i>Kebo/Fyysinen maailma</i>
<i>Tieto</i>	<i>Elämä</i>	<i>Tabto</i>
<i>Tietämättömyys</i>	<i>Toimimattomuus</i>	<i>Itsekkyyys</i>
<i>Ei-olevainen</i>	<i>Olevainen</i>	<i>Täydellinen Sielu</i>

TOTUUDEN TALON KASTEET JA ERVASTIN VIHKimyKSET:

